

Behovet for hjelp er enormt:

Drømmen om Namibia

Oslo: På eget initiativ pakket ergoterapeuten Brita Skoglund (25) og samboeren Thomas Fjell kofferten og reiste til Namibia for å bidra med opplæring og bistand ved sykehuset i hovedstaden Windhoek. Midlene til prosjektet har vært et spareprosjekt som kom fra egen lomme.

AV JOHANNES DOBSON

Smil og glede: Aktivisering og stimulering av CP-barn på et senter for barn med hjerneskader (Foto: Thomas Fjell)

I løpet av februar og deler av mars reiste Brita Skoglund sammen med kjæresten til Namibia for å arbeide ved sykehuset i Windhoek.

Under studietiden hadde hun mulighet til å reise til Namibia for å lære og for å bidra. Den gangen takket hun nei, men siden har hun angret. Nå har hun gjort noe med det.

– Vi hadde muligheten tredjeåret på skolen, men jeg valgte å ha utplasseringen min her i Norge. Etter det har jeg alltid hatt lyst til å reise ned dit, forteller Brita, som til daglig arbeider ved Dagsenter for fysisk funksjonshemmede i Oslo.

Å reise nedover er imidlertid ikke noe som har blitt gjort på impuls.

Prosjektet har hun og kjæresten Thomas Fjell arbeidet med siden 2007. Nå som prosjektet endelig har blitt virkelighet, har de begge fått en opplevelse for livet de aldri kommer til å glemme.

– Siden 2007 har vi jobbet med å få det til å bli virkelighet, og i juni i fjor sommer falt alle brikkene plass. Det var deilig at alt klaffet.

Ser man bort ifra all den tiden som har blitt benyttet for å få i stand reisen, har også selve oppholdet en kostnad for det engasjerte paret.

– Vi brukte det vi hadde av egen ferie litt tidlig i år, samt at vi dekket kostnadene selv. Men det er absolutt verdt det, understreker hun.

Støttespillerne har i hovedsak uteblitt for prosjektet, men for Sverre Steensen, eier av Enklere Liv, var det ikke en vanskelig beslutning.

– Det er ikke ofte vi opplever et slikt brennende engasjement. Vi ble rett og slett imponert, og da er det ikke vanskelig for oss å bestemme hvorvidt vi skal være med eller ikke. Det ble et ganske klart ja fra oss, understreker Steensen.

– Hun er en dyktig ung ergoterapeut som har ordnet alt selv. Det vi sender med i bagasjen er bare en bitteliten bidragsyter til dette spennende prosjektet.

Sett bort ifra selve bidraget håper Brita Skoglund at prosjektet nå kan motivere andre til å gjøre det samme.

– Jeg håper at også andre kan bli motivert til å gjøre lignende. Ikke bare innenfor ergoterapi, men også andre yrker som kan bidra til å vise og ikke minst gi muligheter til de som bor i Namibia eller andre land som er mindre heldige enn oss, smiler hun.

Basketball: Thomas startet fra dag én med basketball med pasienter. Siste dag var hele avdelingen med og spilte basketball.

Under oppholdet merket hun fort at behovet for hjelp var stort.

– Behovet for hjelp er stort. Det var nok mye av grunnen til at vi ble sendt rundt på mange forskjellige institusjoner og avdelinger. De trenger folk mange steder. Planen var at vi bare skulle være på Central Hospital i Windhoek, men vi arbeidet svært mange steder i løpet av de fem ukene vi var der. Det er vi veldig glad for, det førte til at vi fikk se et mer helhetlig helsetilbud i Windhoek som ga oss verdifull innsikt.

– Det er vanskelig å fortelle hva som gjorde mest inntrykk på oss i Namibia, det er helt forskjellig i forhold til hva vi er kjent med her hjemme i Norge. Det er virkelig to verdener, forklarer Brita, og forteller videre om positiviteten de opplevde.

– Vi møtte folk som hadde vært i en ulykke, fått en alvorlig skade eller hadde fått et hjerneslag. Uansett hvor ille det var, så vi alltid smil og en takknemlighet jeg aldri har vært borti tidligere.

Positiviteten viste seg også hos de som arbeidet med pasientene.

– Avdelingene var veldig kreative og løsningsfokuserede på hvordan de best mulig kunne hjelpe pasientene. For oss

her hjemme er det bare å sende en søknad til Hjelpemiddelsentralen, få et hjelpemiddel og gi opplæring ut fra det. Slik var det ikke i Namibia. De får en rullestol og det er det. Det er ikke sikkert at rullestolen passer, men de har noe å forflytte seg med.

Andre ting vi også tar for gitt hjemme i Norge, kunne man ikke ta for gitt i Namibia.

– En typisk oppgave for meg som ergoterapeut hjemme i Oslo er trening i daglige aktiviteter, slik som toalettrenning. Det bød på utfordringer for pasienter som faktisk ikke hadde toalett hjemme, men et stort hull i bakken, understreker Brita, som opplevde utfordringene som lærerike og ikke minst gjorde at hun ble langt mer reflektert i forhold til hverdagen her hjemme.

– I etterkant har jeg tenkt på hvordan det skulle gå med pasientene når de kom hjem til sin landsby hvor man sover på gulvet, har utedo, ikke strøm, må hente vann fra bekken og mange andre daglige aktiviteter. Det er virkelig ikke lett å trene på alle daglige aktiviteter inne på sykehuset, og man må virkelig være kreativ og løsningsorientert for pasientene.

Erfaringen vil hun aldri vært foruten, og i etterkant er det både sterke og gode minner å se tilbake på. Ikke minst at

Gåtrening i gangbane: Brita i arbeid med en av de yngste (Foto: Thomas Fjell).

arbeidet på så kort tid ga resultater.

– Vi er glade for at vi dro sammen, det var godt å ha hverandre når pasientmøter ble tøffe og behandlingen virket urettferdig.

– Innsatsen vi gjorde med pasientene viste seg mot slutten, når en av pasientene kunne spise sjokolade med en håndreim med gaffel inni. Det var sterkt å se, at vi faktisk har bidratt med å behandle, og at det hadde gitt resultater.

Inntrykket som også satt igjen var hvor heldige man er i et land som Norge.

– Helsevesenet i Norge er helt utrolig bra, og de ressursene som finnes her hjemme er uten sammenligning med hva vi opplevde. Ved en av avdelingene gikk vi til innkjøp av fargestifter, ark og en gitar, det var nok til å bidra masse. Vi skal være glad for det vi har her i Norge, avslutter Brita. □

Ingen journaler: Denne pasienten ankom avdelingen uten journaler og ingen forslag til behandling. Beskjeden var enkelt og greit å trene ham. Slike situasjoner var svært vanlige for oppholdet (Foto: Thomas Fjell).

Stimulering og trening av arm etter trafikkulykke: Brita jobber med å gjenvinne noe funksjon i armen. (Foto: Thomas Fjell).

Enklere Liv

- 15 butikker fra Kristiansand i sør til Bodø i nord.
- Har eksistert i fem år.
- 60 ansatte.
- Over 800 produkter i sortimentet, et sortiment som stadig øker.
- Produkter for alle aldre som skal gjøre hverdagen enklere.